

נצח ישראל- פרק מ"ה / מקורות נוספים

1. ריש מילין

"אלף"

האלף מעיר בנו את המחשבה של הראשית, ההתחלה הקדומה. אנו צופים את גדולתה, והננו משתוממים על יקרת חזיונה... כל העז הרוחני המהווה את המון הציורים הבאים ומסתעפים כלול הוא בכח הצורה ההתחלית, בה הכל, וכח גבורתה מתגלה ביצירות הפרטיות, ההוות ומתגלות, אחד לאחד למצא חשבון.

"בית"

בית, אחרי שיש תוכן, שישנה צורה ראשית, הרי כאן תפארת אדם לשבת בית, צריכים כבר להכין בית קבול אל הצורות המתהוות, אל המון החיל הבא ושוטף. הסיכוך והאטימה הפועלים שלא תופיע האורה בשפעתה הצורית המופשטה הם הם הגורמים לחומר שיבנה, לבית קבול סגנוני ותכסיסי שיתכונן.

"הא"

תורה לנו הה"א בביטוייה, הא לכם זרע, כח פועל מפורד, כח בדול בלתי מחובר בעצמיותם של התוכנים המוגבלים בא ומצטרף אליהם. ובהצטרפות זו הפעולה ההכנית נעשית. הכח הפועל הרי הוא הבסיס העומד בשמאלה של הפעולה, לא את המקום העצמיותי הימיני הוא תופס, כ"א את המקום המקרי הצורתי במובן צורת הפרט, איננו גבול וכלול בתוכן הציורים עצמם, כ"א עומד הוא מנותק מהם, ופועל בקרבם.

2. עין א"ה (שבת ב', עמ' 250)

אל"ף ב"ת- אלף בינה.

יסוד הבינה, הוא הבנת דבר מתוך דבר. כלומר לא מתוך ההסתכלות הבהירה הראשונה לבדה, שהיא באה מתוך הברק הרוחני של ההופעה העליונה, עצם יסוד החכמה, אלא מתוך השיפוט ההדרגי הבא מתוך ניתוח הגיוני של הוצאת דבר מדבר, מושכל ממושכל, ומשפט ממשפט. אבל מאחר שהמהות העצמית של התולדה המושכלת מוכרחת היא להיות הולכת וכהה ע"י התרחקותה ממקורה, על כן מוכרח הדבר שלא יעמוד המושכל במצב המורד שלו, אלא שאחר שהובא לנו בגלוייו ע"י הסידור ההדרגי, חוזר הוא ומחדש את אורו ע"י השבתו למקור מוצאו, לראשית החכמה, להאל"ף, ההאלפה המקורית לגבי ערך ההבנה ההדרגית. ובאו ילדי פלא אלה בכשרונם העצמי, בפני חמה שלהם, להורות שאנחנו נלמד מסדר הביטוי של אל"ף ב"ת, לאל"ף את הבינה, להוסיף לה עצמה מצמיחת מקורה. אלף בינה.